

DE NIEUWGEDEINDE WAKBIEVEEGING

De Internationale der Socialistische Jeugd en de werkloosheid der jongelui

Iedereen weet welke verwoestingen de werkloosheid onder het jonge arbeidersgeslacht aanricht. Het is dan ook geenszins te verwonderen, dat de Internationale der Socialistische Jeugd, die in alle landen duizenden jonge arbeiders groepeert, zich om het lot der jonge werklozen bekommerd heeft.

Overtuigd, dat alleen een internationale regeling iets kan doen ten gunste van de jonge werklozen, richtte de Internationale der S. J. in Augustus 1932 tot het I. A. B. het verzoek, het vraagstuk op de dagorde te plaatsen van een volgende Internationale Arbeidskonferentie.

De Raad van Beheer van het I. A. B. nam van dat voorstel kennis in zijn zittingtijd van Oktober 1932. Toen dat voorstel in zijn bijeenkomst van Februari 1933 besproken werd, was de Raad van oordeel dat de Konferentie van 1934 zich met andere dringende vraagstukken zou bezig te houden hebben. Het was slechts in Oktober 1933, dat de Raad het besluit nam het vraagstuk der werkloosheid van de jeugd op de dagorde van den zittijd van 1935 der Internationale Arbeidskonferentie te plaatsen.

Het reglement der Konferentie zegt dat, in het algemeen, alle op de dagorde geplaatste vraagstukken het voorwerp van twee besprekingen uitmaken. Indien men deze procedure volgt, kan er noch een konventie noch een aanbeveling aangenomen worden vóór 1936. Ten aanzien van de hoogdringendheid van het vraagstuk, heeft onze vriend Mertens, in naam van de arbeidersgroep, aangedrongen opdat de Konferentie in één enkele bespreking hetzij een konventie, hetzij een aanbeveling zou aannemen. Het was met 15 stemmen tegen 6 dat de Raad van Beheer zich bij het standpunt van Mertens heeft aangesloten.

Het I. B. A. heeft pas een lijvig verslag over de kwestie gepubliceerd, verslag dat als grondslag der bespreking op de aanstaande Konferentie zal dienen. De wijze waarop het verslag opgevat is laat aan de Konferentie toe hetzij de procedure der enkele, hetzij die der dubbele bespreking te volgen.

Een der belangwekkendste gedeelten van het verslag is datgene betreffende het aantal jeugdige werk-

loozen. De meeste landen beschikken desbetreffend over nauwkeurige statistieken. Een treffend feit is, dat overal het aantal werklozen beneden 25 jaar ongeveer het derde gedeelte van het totaal aantal werklozen vertegenwoordigt. Dat is zoo in Denemarken, met 28 % ; in de Vereenigde Staten, met 28.1 % ; in Finland, met 35 % ; in Engeland, met 26.3 % ; in Hongarije, met 42 % ; in Italië, met 41.5 % ; in Noorwegen, met 27 % ; in Nederland, met 27.8 % ; in Zweden, met 33.7 %, enz. In ons land zijn de statistieken zeer onvolledig. Het Ministerie van Arbeid noemt een cijfer van 70,000 tot 80,000, doch wij denken dat het aantal jonge werklozen dichter bij de 100,000 moet zijn.

De uitgebreidheid der kwaal is overal dezelfde en bedreigt een gansche generatie in haar bestaan en haar toekomst.

De aanstaande Internationale Arbeidskonferentie kan dus een grooten invloed uitoefenen. Er mag van haar natuurlijk geen bepaalde en volledige oplossing verwacht worden, doch zelfs indien zij er in slaagt door al de landen een geheel van lapmiddelen, zooals de verhooging van den ouderdom van het verplicht schoolgaan, evenals van dezen der aanneming aan den arbeid, de vrijwillige of verplichte inrichting van technische en andere leergangen, de organisatie van arbeidscentra, enz., te doen aannemen, zou dat reeds kunnen bijdragen tot het draaglijk maken van het bestaan dezer jonge arbeiders.

Ten einde in 1935 van de Internationale Arbeidskonferentie een beslissing te bekomen, heeft de Internationale der Socialistische Jeugd in samenwerking met het I. V. V. besloten een groot internationaal verzoekschrift tot het werk te Geneve te richten om zijn tusschenkomst te vragen ten gunste van de jonge werklozen. Ziehier den tekst er van :

De ondergeteekenden, werklooze en arbeidende jongeren onder 25 jaar oud, van alle beroepen en van de meest verschillende politieke en godsdienstige denkwijzen, doen beroep op de Internationale Arbeidskonferentie om in haar zittijd van 1935 maatregelen te willen treffen die van aard zijn :

1) de talrijke miljoenen jongelui, die onder de ge-

volgen van de economische crisis werk- en broedeloos geworden zijn, werkmogelijkheid te verschaffen die hun levensonderhoud en een grondige beroepsopleiding verzekert;

2) de jongeren die niet onmiddellijk van de werkloosheid kunnen bevrijd worden door steunmaatregelen en -inrichtingen bij te staan, ten einde hen van de materiele ellende te vrijwaren, den moreelen nood van de gedwongen werkloosheid te verzachten en hun beroeps- en algemeene opleiding mogelijk te maken.

Eerlang zullen onze jeugdorganisaties : S. J. W., kultureele jeugdgroepen, syndikale jeugdgroepen, e.a., in samenwerking met de Federaties van Vakbonden aanvangen met het verzamelen der handteekens. Onze kameraden zullen zich tot al de jonge arbeiders richten, in 't bijzonder tot deze die werkloos zijn, opdat zij hun handteeken plaatsen op de verzoekschriften die aan de Internationale Arbeidskonferentie zullen onderworpen worden om een regime van steun en

maatregelen te eischen tot leniging van den moreelen nood der jonge werkloozen.

Ons inzicht is, ons te wenden tot de jongelui van al de landen en behoorend tot alle politieke en godsdienstige gezindheden.

Het is geenszins verwonderlijk, dat zulk gelukkig initiatief niet lang gewacht heeft de afgunst van de kristenen op te wekken. Vóór enkele weken heeft de Kristelijke Vak-Internationale op haar beurt een verzoekschrift ingericht dat aan de Internationale Arbeidskonferentie zal overhandigd worden. Later zullen de kristelijke leiders aldus kunnen verkondigen, dat zij de gedachte ontworpen hebben. Gelukkig zijn wij aan hun « taktiek » reeds gewend; zij doet ons slechts de schouders ophalen.

In elk geval, ons verzoekschrift is er en zal, wij twijfelen er niet aan, honderd duizende handteekens verzamelen. Mochten de mannen van Geneve rekening houden met de verwachtingen welke onze jonge werkloozen op hen bouwen. J. R.

De hulp aan de kinderen der werkloozen

Er bestaat geen officieele werking ten gunste van de kinderen der werkloozen. In de gemeenten waar het schooleetmaal en de soepuitdeeling ingericht zijn, ontvangen de kinderen der werkloozen ze nochtans kosteloos.

Ook, ter gelegenheid van Sint-Niklaas, wanneer de vrienden der scholen uitdeelingen van schoenen en kleederen doen, zorgen zij in het bijzonder voor de kinderen der werkloozen.

Te Gent werd, onder het socialistisch schepenschap der Sociale Werken, een soepuitdeeling ingericht, die trouwens geen groote gunst genoot.

In het algemeen hebben de vakbonden die zich om de gezondheid der kinderen bekommerd hebben, een gevoelig verschil vastgesteld tusschen de gezondheid der kinderen die leven in een gemeente waar het schooleetmaal bestaat en de andere.

Ongelukkig werden de toelagen voor dat slag werken volledig afgeschaft. Te Anderlecht werden niet alleen aan de kinderen der werkloozen eetmalen uitgereikt, doch de werkloozen zelf mochten het middagmaal nemen aan den prijs van 1 frank. De kinderen der werkloozen, die zwakker zijn dan de andere, worden ook naar de huizen van het Nationaal Werk der Kindsheid gestuurd.

Indien men bepaalde inlichtingen bekomen wil, richte men een vragenlijst aan de gemeenten om te weten welke onder haar eetmalen en kleederenuitruitingen inrichten.

Wij herinneren er aan, dat de Regeering de onderstandskommissies verboden heeft tusschen te komen ten gunste van de verzekerde werkloozen en hun familie.

Tegenover het in gebreke blijven en de volledige ontoereikendheid der officieele machten, hebben onze arbeidersorganisaties, in samenwerking met de Socialistische Vrouwen, het onmogelijke gedaan om op de beste wijze te verhelpen aan den nood der kinderen van de werkloozen. Het verslag over de bedrijvigheid van het Nationaal Komiteit voor Vrouwenaktie gedurende de jaren 1931-1932 vat deze bedrijvigheid samen als volgt :

« Sinds lang reeds had het Nationaal Komiteit zich bekommerd om den gezondheidstoestand van de kinderen der werkloozen. De vermindering der toelagen

aan het Nationaal Werk der Kindsheid en aan de schoolkantienen heeft er ons aan doen denken, dat er iets moest gedaan worden langs de zijde van de privaathulp.

Het Nationaal Komiteit heeft zich tot de federaties van vakbonden gericht. Charleroi, het Centrum, Brussel en Luik (gedeeltelijk) hebben onzen oproep beantwoord.

Het geneeskundig onderzoek der kinderen heeft gebreken en diepe ellende aan 't licht gebracht. 80 t.h. der onderzochte kinderen hadden groote behoefte aan overvoeding en aan een verblijf van zes weken tot drie maand aan zee of op den buiten.

De Federatie van Charleroi heeft 94 kinderen gedurende 4,481 dagen gedeeltelijk naar de « Lis Rouge » en gedeeltelijk naar La Roche gezonden.

De Federatie van het Centrum zond 202 kinderen gedurende 3,955 dagen naar de « Age Heureux ».

Luik zond 110 kinderen gedurende 1,540 dagen.

Brussel zond 400 kinderen van werkloozen gedurende 4,000 dagen naar La Roche, Glons en Adinkerke.

Het geld werd onder de kameraden omgehaald bij inschrijvingslijsten. De bedienden van sommige organisaties stortten « tantièmes » van hun loon. Dank aan een milde gift van 50,000 frank van de « Sociale Voorzorg » en 10,000 frank van de Senatorsgroep, hebben wij 2 frank per dag en per kind aan de federaties van vakbonden kunnen terugbetalen.

Het is natuurlijk te doen om het voortzetten en het versterken van den strijd tegen het lichamelijk verval dat de kinderen der werkloozen beloert. »

Deze bedrijvigheid werd gedurende het jaar 1933 voortgezet; in het verslag over dat laatste jaar lezen wij nopens den strijd tegen de uitwerking der werkloosheid op de kinderen :

« Kleedingwerken voor de kinderen van werkloozen werden ingericht, en deze kinderen werden in vakantie gezonden. Het werk der kleeding werd goed ingericht in het Centrum, te Brussel, te Charleroi, te Aalst, in de Beneden-Samber en te Turnhout.

Andere groepen, zooals die van Antwerpen, Luik en Gent, richtten fancy-fairs in, waarvan de opbrengst afgedragen werd aan het Werk der Arbeidersvakanties.

De zwakke kinderen van werklozen worden naar de kolonie gezonden. Dank aan de medewerking der vrouwengroepen en der gewestelijke federaties van vakbonden, brachten een duizendtal kinderen een maand aan de zee en op den buiten door. Zij kwamen van de Federaties van het Centrum, van Charleroi, van Luik en van Brussel.

In 1934. Het werk ten gunste der kinderen van de werklozen werd te Charleroi voortgezet; het kan als voorbeeld gesteld worden dank aan de enge samenwerking tusschen de « Vooruitziende Vrouwen » en de Federatie der Vakbonden.

Gedurende den ganschen winter hebben de vrouwen werkplaatsen ingericht en kleederen uitdeelingen gedaan.

De Federatie der Vakbonden heeft de zwakke kinderen opgezocht, ze in de kliniek doen onderzoeken en overvoedingsbons uitgedeeld.

De Federatie helpt bovendien, door geldelijke tusschenkomsten, de kinderen die hun studies voortzetten.

In de vakantie werden meer dan 300 zwakke kinderen naar La Roche en naar de zee gezonden. Honderd kinderen werden ten laste genomen door de « Femmes Prévoyantes ».

Zooals wij hiervoren gezegd hebben, kan de bedrijvigheid van de Federatie der Vakbonden van Charleroi als voorbeeld gesteld worden. Als dokumentatie laten wij hieronder het gedeelte van het laatste verslag van de Federatie van Vakbonden volgen, dat betrekking heeft op het Hulpfonds voor de kinderen van de werklozen :

Het werd twee jaar geleden opgericht. Zijn bestuur is samengesteld uit afgevaardigden van de vak-, mutualistische en koöperatieve organisaties.

In het begin van Mei 1934 was één miljoen frank ingezameld geworden, samengesteld als volgt :

345,000 frank, vrijwillige bijdrage van het personeel der arbeidersorganisaties ;

100,000 frank, toelage van de koöperatief « La Concorde » ;

147,571 fr. 30, toelagen van de verschillende bij de Federatie aangesloten vakbonden ;

98,450 fr. 50, toelagen van de plaatselijke afdelingen der vakbonden, mutualiteiten, koöperatieven ;

216,000 frank ongeveer, opbrengst van feesten, omhalingen en verschillende initiatieven genomen in de afdelingen ;

91,500 frank, giften, opbrengst van menschlievende feesten en werken in het algemeen buiten onze instellingen.

Tot heden werden 346,486 fr. 17 besteed aan de uitdeeling van Klaasgeschenken, schoenen en klederen.

De uitgave gedaan voor de plaatsing van de zwakke kinderen der meest behoeftige werklozen in de koloniën van Koksijde en van La Roche in den loop der twee eerste jaren beliep 367,637 fr. 71. Maar er dient melding gemaakt van de laatste initiatieven genomen door het Fonds om in een zekere mate te verhelpen aan de stijging der ellende voor de werklozen voortspuitend uit de toepassing der besluit-wetten.

Het Fonds heeft besloten tusschen te komen om de kinderen van werklozen toe te laten hun studies na den ouderdom van 14 jaar voort te zetten, of nog, om de jonge werklozen te helpen om de nijverheids- of beroepsleergangen te volgen. Voor de twee eerste kwartalen van 1934 werd aldus, als tusschenkomst in de verplaatsingskosten, het schoolgeld, schoolgerief, enz., de som uitbetaald van 18,000 frank.

Het Hulpfonds was echter het meest bezorgd om de gezondheid der kinderen. Na een geneeskundig onderzoek, dat ons inlicht over de te volgen behandeling, de voor te schrijven geneesmiddelen of versterkende middelen, het te volgen voedingsregime, worden aan de kinderen bons ter hand gesteld, die als 't ware een door ons werk uitgegeven geld daarstellen, waarmede zij in het bijhuis der koöperatief, in de mutualistische apotheek, in de mutualistische kliniek, ja zelfs bij den dokter of den apotheker, alles kunnen bekomen wat noodig is om de gezondheid der kinderen te herstellen, wat men zich met de geringe vergoedingen niet kan aanschaffen.

Op heden zijn 280 zieke kinderen het voorwerp onzer aandachtige zorgen. Andere ontvingen een uitzonderlijke hulp voor het aanschaffen van kunstmatige ledematen, voor bijzondere geneesmiddelen, enz.

In den loop van het eerste kwartaal 1934 hebben wij voor alles wat verband houdt met de gezondheid der kinderen van de werklozen, in het geheel ongeveer 42,000 frank uitgegeven, doch er dient opgemerkt, dat elke dag ons nieuwe beschermelingen aanbrengt, en dat wij voor het tweede kwartaal waarschijnlijk 70,000 of 75,000 frank aan de gezondheid onzer kleinen zullen moeten besteden.

Weldra zal het jaarlijksch vertrek onzer beschermelingen in vakantie plaats hebben. Dat zal voor ons een nieuwe uitgave van 200,000 frank medeslepen, terwijl aan de overblijvenden verder de noodige hulp, genees- en artseneijkundige zorgen en voedingsmiddelen, zal moeten verstrekt worden.

Men zal zich rekenschap geven dat, indien onze inschrijvingen in de laatste tijden verminderden uit hoofde van de gebeurtenissen die onze kameraden in beslag namen, ons werk opnieuw het uitverkorene moet worden, datgene waaraan men zonder tellen geeft en waarvoor men zich zonder ophouden opoffert.

De Intersyndikalen zijn belast met het onderzoek der vragen, met het invullen van een vragenlijst die vervolgens overgemaakt wordt aan een commissie wier rol bestat in het beoordeelen der gepastheid van de tusschenkomst van het Fonds volgens zooveel mogelijk bepaalde regels.

Geldt het de gezondheid der kinderen, dan stelt een onderzoek van dokter Castin den aard vast van de geneeskundige zorgen, van de overvoeding, van de geneesmiddelen of de versterkende middelen voor te schrijven voor ieder kind met een wankelende gezondheid.

Moet de werkloze, of zijn echtgenoot, of zijn kind, een heilkundige bewerking ondergaan, overkomt hem een ander ongeluk, dan onderzoekt het Fonds elk geval en verleent aan het betrokken gezin de noodzakelijke hulp.

Er kan geredetwist worden over onze bedrijvigheid en beweerd worden, dat wij de plaats innemen van de openbare machten, van de onderstandskommissies; sommigen zullen zelfs zeggen, dat het verkieslijker zou zijn uiting te laten geven aan de gevoelens van wrok van de diepst door de crisis getroffen werklozen.

Anderzijds verkiezen wij ons te laten leiden door de meening der werklozen die, dank aan het Fonds, bij honderdtallen de stoffelijke en zedelijke hulp hebben kunnen vinden die hen heeft gevrijwaard van het pijnlijk vooruitzicht een aalmoes te moeten vragen aan den openbaren onderstand, of een nog meer vernederende van de burgenwerken.

Doel en methoden van het vakbondsjeugdwerk (1)

Een brochure van J.-G. Suurhoff

Deze brochure, die uitgegeven werd door den Jeugdraad van het N. V. V., is bedoeld als « een » wegwijzer voor leiders en jeugdige funktionarissen » van de jeugdgroepen der moderne vakbeweging ».

Na een korte doch knappe inleiding, waarin de algemeene doeleinden van de vakbeweging uiteengezet worden, wordt het probleem van de jeugd nader ontwikkeld.

De noodzakelijkheid van een afzonderlijke organisatie in den schoot der vakbeweging wordt afgeleid uit 't feit dat de aantrekkingskracht die de vakbeweging op de jeugd uitoefent vermindert. Wanneer het aantal aspirant-leden van het N. V. V. uitgedrukt in procenten van het totaal aantal leden in 1919 nog 4.6 t. h. beliep, dan was dit in 1927 nog maar 1.1 t.h.

De oorzaken van die verminderde aantrekkingskracht ziet schrijver in het feit dat de vakbeweging zich niet meer in het onstuimige heldentijdperk bevindt; vervolgens dat zij de laatste jaren nog slechts povere resultaten weet te behalen en ten slotte tegenover zich vindt jonge, rumoerig optredende fascistische groepeerings. Op de ouderen hebben de fanfaronnades der fascistische groepeerings veel minder effect; evenmin laten zij zich zoo gemakkelijk en zoo sterk beïnvloeden door de verderfelijke uitwerkselen der crisis. Want « hij weet, uit eigen » bittere ervaring, dat krisissen een periodiek optredend verschijnsel in het kapitalisme zijn, doch dat » deze krisissen toch ook steeds weer worden afgewisseld door perioden van bloei in het bedrijfsleven ». Wanneer schrijver echter den indruk laat bestaan dat de huidige crisis zooals vroeger weer automatisch door een nieuwen voorspoed zal afgelost worden, zijn wij het met kameraad Suurhoff niet meer eens. Wij betrachten een der voornaamste hedendaagsche taken der vakbeweging: het aanbinden van den strijd tegen de crisis zelf door haar oorzaken uit te roeien. Ons komt het voor dat voor zulk een strijd de jeugd werkelijk begeesterd kan worden.

Doch keeren wij terug tot Suurhoffs brochure, dat ons tal van belangwekkende inlichtingen verschaft over de wijze waarop het vakbondsjeugdwerk in Nederland gegroeid is en waaruit het eigenlijk bestaat.

Het doel van het jeugdwerk is zooveel mogelijk jongeren aan te trekken, omdat de macht van de vakbeweging vooral steunt op het groote aantal. Het is daarom noodig het lidmaatschap van de vakorganisaties voor de jongeren aantrekkelijker te maken. De eischen mogen niet al te hoog zijn. Een algemeen geldend recept is niet mogelijk; elke streek dient zelf de middelen van aantrekking en werking te vinden die 't best passen bij het karakter der streek. Geen al te hooge eischen wil echter niet zeggen heelemaal geen eischen. De middelweg is geboden tusschen massa- en kernorganisatie.

De vakbondsjeugdbeweging ontstond in Nederland reeds in 1927. Toen reeds richtten enkele bonden afzonderlijke jeugdgroepen op. Spoedig nadien bemoeide het N. V. V. zich met deze groepeerings en richtte een Jeugdraad op, die langzamerhand meer

bevoegdheden kreeg en bij besluit van het N. V. V. op 23 Mei 1934 thans de volgende taken heeft:

- a) Het uitgeven van propagandamaterieel voor de jeugd;
- b) Het onderhouden van contact met en het oefenen van toezicht op het werk van de Plaatselijke Jeugdleden en centrale jeugdgroepen;
- c) Het toekennen van subsidies aan de Plaatselijke Jeugdleden;
- d) Het beleggen van kaderkonferenties en het treffen van alle andere maatregelen, welke verband houden met de kadervorming;
- e) Rechtstreeks overleg met Hoofdbesturen en Bestuurdersbonden in zaken, het jeugdwerk betreffende;
- f) Het onderhouden van contact met andere organisaties, t.w. A. J. C., N. A. S. B., Instituut voor Arbeidersontwikkeling, Nederlandsch Jeugdleiders Instituut e.d.;
- g) Het uitgeven van periodieken, insignes e.d.;
- h) Het opstellen van eischen en programs voor de arbeidersjeugd en het voeren van propaganda voor de verwezenlijking daarvan.

Behalve het N. V. V., is in dezen Jeugdraad iedere vakbond, die jeugdgroepen heeft, vertegenwoordigd.

De laatste jaren vindt er een zekere centralisatiebeweging plaats, in zoover dat er een samenwerking is ontstaan tusschen de jeugdgroepen van de verschillende plaatselijke vakbonden. Nochtans maant die Jeugdraad hier tot voorzichtigheid aan en verzoekt die samenwerking slechts te laten loopen over « alles wat » de afzonderlijke jeugdgroepen niet met een behoorlijke kans op sukses zelfstandig kunnen doen ». Het gebied der samenwerking wordt geleid door plaatselijke Jeugdleden, ware Federaties van jeugdgroepen.

Ook voor werklooze jongens en meisjes, die als werklozen in Nederland geen lid van een vakbond kunnen zijn, werden aparte jeugdgroepen opgericht, die direkt geleid worden door de plaatselijke Jeugdleden.

Groot belang, en niet ten onrechte, wordt in Suurhoffs brochure gehecht aan de rol van den jeugdleider, waarvan de vereischte kwaliteiten nauwkeurig ontleed worden. Onnoodig te zeggen dat die jeugdleiders worden aangeduid door de bestuurdersbonden, de plaatselijke Federaties van Vakbonden, tegenover wie zij alleen verantwoordelijk zijn.

Wat de werking der jeugdgroepen aangaat, wordt steeds gestreefd het nuttige met het aangename te verbinden. Uitstappen, kampeeren, voordrachten en kursussen, spreekkoren en liederavonden, enz., zijn de meest gebezigde activiteiten, waarbij natuurlijk nooit wordt vergeten het belang van de vakbonden in het licht te stellen.

Over de wijze waarop deze verschillende werkingen worden doorgevoerd, hadden wij nochtans gaarne wat meer bijzonderheden vernomen.

Dit neemt echter niet weg, dat zij die het jeugdwerk van onze Hollandsche kameraden van wat meer nabij willen kennen, er goed aan doen dit werkje aan te schaffen.

J. R.

(1) Uitgegeven door den Jeugdraad van het N.V.V.